

CẢM NHẬN THƠ PHONG CHÂU

Tôi đã từng đọc nhiều thơ: thơ kinh điển, cổ điển, thơ tình lãng mạn, thơ đạo, thơ đời... nhưng thơ Hướng Đạo - đây là lần đầu trong đời.

Tôi như bà nội trợ xách giỏ vào ngôi chợ mới chưa quen những gian hàng sắp xếp từng tư duy trên kệ.

Nhưng từ từ, từng câu từng chữ từng lời trải dài trước mắt thấm nhuần vào tâm tưởng. Ban đầu rất lạ như uống ly nước mưa thanh khiết, sau quen dần quen dần hướng tâm tư trở về cội nguồn một Nguồn Thật như dòng suối chảy ra sông ra biển mênh mông...

Khởi đầu thực tại là “ba lô đầy ứ trên vai” với bốn câu kết không kém phần rất lãng mạn:

*...Ba lô ta nhớ phải cài
Một ít hoa dại ban mai bên đường
Tí mưa tí nắng tí sương
Để tìm ta thấm sắc hương với đời...(Chiếc ba lô Việt Nam)*

Người Hướng Đạo Sinh dẫn thân một cách đơn giản nhẹ nhàng hòa vào thiên nhiên buổi sáng tinh mơ lên đường họp mặt cùng đồng bạn trong đoàn với sắc áo nâu thuở ban đầu được coi như màu của đất:

*...Hướng Đạo một thời mặc áo nâu
Màu đất thơm nuôi lúa xanh màu
Đất thấm máu, mồ hôi tiên tổ
Biến thành cơm, cốc bằm cày sâu... (Chiếc Áo Màu Nâu)*

Nghe chẳng đơn giản chút nào khi nền tảng đã được xây nên bằng tâm hồn trong sáng giữa khung cảnh thiên nhiên mênh mông với chim ngàn cây cỏ giữa đêm khuya:

*...Gom cho đủ mênh mông trời đất
Gọi trăng sao lơ lửng từng xanh
Cùng sương khuya về đây họp mặt
Để chim muông yên giấc ngủ lành...(Lửa Dặm Đường)*

Và cũng là đôi cánh tay ôm trọn cả vầng trăng núi rừng trong những lần hội ngộ với thiên nhiên:

*...Ta ôm trăng ngủ bên rừng
Mộng hay là thực? tưởng chừng chiêm bao
Hoa ngàn nội cỏ lao xao
Trăng xưa thả thẽ lời chào tri âm...(Trăng Rừng)*

Ai nói là không lãng mạn giữa rừng thiêng sông núi bạt ngàn? Người Hướng Đạo Sinh hòa mình vào thiên nhiên chiêm nghiệm cuộc sống Tiểu Ngã xoay quanh Đại Ngã – Vòng tròn của kiếp nhân sinh.

Thơ Nguồn Thật đã thật sự về Nguồn từ gốc tích một người trải qua hơn 60 năm trong lý tưởng làm đẹp cho đời, un đúc tinh thần Hướng Đạo cho những mầm non tươi trẻ mọc lên xanh tươi tinh thần nhân bản.

Lý tưởng là cái gì cao xa hay thật gần bên ta có trong suy nghĩ thường nhật.

*...Cũng có lúc cuồng mơ xoay con tạo
Trái tim hồng nung nấu mảnh hồn trai
Chuyện núi sông tan tác mảnh hình hài
Mơ nòi giống một ngày mai rạng rỡ... (Ngày Tháng Cũ)*

Thơ Hướng Đạo đã trở thành ĐẠO – ĐẠO sinh cành lá nảy lộc đâm chồi bốn phương tám hướng tư duy những điều tập đại thành một tính cách đẹp – cái đẹp cứu rỗi nhân loại – cũng cứu rỗi tâm hồn tôi từ lo âu mộng mị một phương hướng đến ổn định vô ưu. Tôi mang một cảm giác nhẹ nhàng thoải mái khi cầm tập thơ trong tay và đã hiểu ra sự tiềm ẩn trong chủ đề Hướng Đạo - hướng ra một tâm tư tác giả thênh thang cõi người đang sinh tồn và nội tâm không quên thân phận của một người đau đáu hướng về quê hương Tổ quốc.

*Cố quốc đường mây chùng xa lắc
Quê nhà sương khói mịt mờ bay
Cánh nhạn lên đênh trời viễn xứ
Hồn quê ấp ủ kiếp lưu đày...(Hoài Cẩm)*

Dung Lê

Việt Nam, tháng 9 - 2018